

ACC. N:R. M.9031: 1-4

Landskap: Småland

Upptecknat av Thage Bengtsson

Härad: Albo

Adress: Brundhult Hjärtsberga

Socken: Hjärtsberga

Berättat av: Gustav Jönsson

Uppteckningsår: 1943

Född år 1874 i Blödinge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Såger om skogsmän.

Skriv endast på denna sida!

M. 9031: 1.

Sagner om skogsmann.

En karl, som var syssel-
satt med fjärbränning i skogen,
fick en dag besök av skogsmann,
som slog sig i sampråk med
honon. Skogsmann frågade, vad
fjärbrännaren hette, och denne, som
kände till skogsmans illisliga konst, en
svarade, att han hette Jag Sjätt.
Sedan ville skogsmann börja väntas
med fjärbrännaren och förvitke honom
honon till kärlek och tog av sig
Kjorteln för att visa sina behag.
Men karlen, som hade hustrun
hemmas, tog en skopa kokhet
gjara och stängde mitt i skrevet

M. 9031:2.

9.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

på den kärleksbranka frun.
Skogsmannen gav till ett illoräl och
började ropa på sin man: "Kom
hit och hjälp mig, jag har fått
min "kanta" nerstjälad!" - "Vem har
gjort det?" sporde en djup röst ur
skogen. "Det har jag själv gjort",
sade skogsmannen. "Har du själv
stjålet ner din "kanta", så får
du själv ha henne", svarade rösten.
Och skogsmannen fick smpen loma
sin väg utan att få sak med
stjärnmannen.

Petter på Tomas, vilken
levde i mitten på 1800-talet fick
en gång se skogsmannen i sitt
"Lug" Han hade "svat" upp kjolen

M.9031:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.
så högt, att hon var naken från
midjan till fotbjället, och stod
och vinkade åt Petter för att locka
honom till sig. Men Petter vände
ryggen mot henne, spottade tre
gångar och skyndade sig hem.

Soldat Klint i Kuleryd
skulle en dag gå och träffa en
person vid namn Trän, som högg
gårdar i skogen. Då Klint gått
ett stycke fick han mellan bräden
se ett fagert fruntimmer komma
gående emot sig. I det samma slag
fruntimret till ett rungande flät-
skratt, vände sig om och försvann.
Som hon vände sig om fick Klint
se, att hennes rygg var ihålig som

M. 9031: 4.

4.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ett bakbrag och att hon hade runnen
som en räv. Sedan blev Klint sin
förvillad, att han blev gångandes
hela dagen i skogen utan att hitta
hitt platsen, där Mäns vistades. Han
hörde tydligt, varest Mäns lög med
sin yxa, men då han gick mot
platsen och lyckte sig vara alldeles
inpå, upphörde yxhuggen för att
skra låta höra sig från motsatt
håll. Till slut vrängde Klint sin
tröja och källade då ut ur skogen.
Men Mäns träffade han icke.